

ПРОИЗШЕСТВИЕ

По пътът за село Горно-Усое вървъше файтонъ. Той возе къмъ дачното било на планината, трима души отъ града: следовател, лъкарь и зам. прокуроръ. Предния денъ въ селото се бѣ случило произшествие — внезапна смърть, съ белези на отравяне, и сега трѣбаше да се почне разследване, като се извѣрши и аутопсия на самото място.

Селото отстоеше на петнадесетина километра отъ града. Тръгнаха рано сутринта, като правѣха смѣтка да се върнатъ къмъ два-три часа следъ обѣдъ. Нѣколко дни преди това бѣше валълъ дъждъ — пороенъ, майски дъждъ. Но тоя денъ небето бѣше синьо, измито, безъ никакво облаче, и едно ярко слънце рѣжеше очитѣ.

Пътниците, както обикновенно става, отначало бодри и приказливи, полека-лека, люшкани отъ колата, потъваха въ тѣпа и приятна сънливостъ. На широкото седалище